

ИВАН ВАЗОВ КЪМ ПРИРОДАТА

chitanka.info

*Поклон на теб, природо, създаване необятно
на твоя свод лазурен, на твойто слънце златно,
на твойта вечна младост и вечна красота,
на всичко, що е в тебе божествено и тайно,
невидимо, кат бога, велико и безкрайно
и равно с вечността;*

*на всичко, що те пълни, и движи, и вълнува,
що пей, що шушне страстно, въздиша ил празнува —
от дъха на зефира до буйний аквилон,
от бялото кокиче — дете на снеговете,
до бора исполински — връстник на вековете —
поклон, сега поклон!*

*В часа, когато пролет с диха си те съгрява —
с зари, с цветя, с зелено те кичи, подмладява;
в часа, когато — светла — личиш на божество,
кат странник някой скитен, кого шумът довлече,
аз ида с възхищение да гледам отдалече
на твойто тържество;*

*да гледам и да глтам въздуха, светлината,
разляни в твойте доли, в горите, в небесата,
и в мойте гърди фаща кръв нова да търчи,
и моя глас внезапно на устни ми замира,
и мойто сърце става на няква си лира
готова да звучи.*

*И как си ти прекрасна! Как смайваш и пленяваш
и с блясъка си чудни очите заслепяваш!
Небето ти е пълно с зари, с звезди, слънца,
дъбравите със химни, въздухът с аромати,
де ляствичките стрелят песните си фъркати
и пеещи крилца.*

Теб всяка пролет нова с труфила нови кичи,
размесени със рози, със здравец и кокиче,
кат млада годеница, що готвят за венец,
и твойто девство чисто се вечно подновява,
и твойт празник брачен без край се продължава —
и няма той конец.

И сводът син, прозрачный е твойто було бело
и слънцето — брилянтът, що грей на твойто чело,
във облаците леки са твоите мечти,
въздишките ти страстни са в шъпота зефирни,
в росицата кристална са твоите подирни
девически сълзи.

Но ти си вечно млада и с таз усмивка ясна
пребъдваш безконечно чаровна и прекрасна,
и никой твойто було небесно не сбърчи,
и пятно йоще няма въз твойта чиста дреха,
и бурите всемирни една лъча не зеха
от твоите лъчи.

И цял порой столетъя въз теб, кат сън минали,
една седина, бръчка не са ти йоще дали,
нито листце свалиха от красний ти венец,
и ти си пак тъй нова и свежа и богата,
като че вчера йоще излезе из ръката
на вечния творец.

И само человекът — създание разбито,
препълнено със грижи, от страстите надвито,
час мирен не нахожда въз теб да фърли взор,
да дъхне твойта свежест и тишина, и сладост —
участие да земе в нетленната ти радост
и празничния хор.

Защо е той осъден на тоя подвиг мъчен —
във тебе да живее, от теб да е разлъчен?

*В свобода да е пуснат, а в робство да копней?
Възтокът и зората му нищо не обаждат,
кога цветята никнат и песните се раждат,
той чезне и немей.*

*Защо той — бог и червяк — дете на суетата,
един в света не може да люби красотата,
пространството безкрайно, хармонията, мирът?
И с умилени очи, с душа и сърце мирни:
Благодаря! да каже на хаоса ефирни,
де мирове трептят?*

*Защо ръждата тленна от теб да предпочита —
и своите дрипи жалки — от твойта дреха сшита
с лъчи, с дъга, с смарагди, с румянец и злато?
И звънът на среброто или на желязата —
от твойта песен чудна разляна в небесата:
Защо? Защо? Защо?*

*Но ти, природо вечна, духа ми не огряваш,
на този въпрос безумен бръз отговор не даваш:
и ти сама си даже загадка зарад нас!
На нашите съмнения и лутане несвясно
ти отговаряш само с едно величие ясно,
кат някой сфинкс без глас!*

*И нашите страдания, и радости, и вопли
мира ти не смущават и туй що нази чопли,
вълнува, мъчи, губи, не бърчи твоя лик;
ти само се любуваш на хубостта си вечна
и гаче тихо чакаш, щастлива и безпечна,
невидим годеник!*

*И аз скиталец бледен, изникнал без причина,
и пак така увяхнал — аз скоро ще замина
кат гост неканен, тъмен, о, дивно естество!
И сред шума, песните — подобно вековете —*

*безследно ще изчезна, без някой да ме сети
в туй вечно тържество!*

Пловдив, 14 март 1882

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.